वृत्राणि सञ्जितं धनानाम्" इति। वाजसातावन्नप्रदेऽस्मिन् भरे भरणीयसङ्ग्रामे इन्द्रं ऊवेम आह्वयाम। कीदृशं शुनं सुखरूपं मघवानं धनयुक्तं नृतमं पुरुषश्रेष्ठं शृण्वन्तम् अस्मदाह्वानस्य श्रोतारं समत्सु युद्धेषु ऊतयेऽस्मद्रक्षार्थं उग्रं कोपयुक्तं वृत्राणि घ्नन्तं शत्रून् मारयन्तं धनानां सञ्जितं सम्यक् सम्पादकम्। अयं मन्त्रो विजयार्थेन्द्रकर्म्मणि उपहोमार्थः॥

अथ सप्तमी। "धूनुथ द्यां पर्व्वतान् दाशुषे वसु। नि वो वना जिहते या मनो भिया। कोपयथ पृथिवीं पृश्निमातरः। युधे यदुग्राः पृषतीरयुग्ध्वम्" इति। हे पृश्निमातारः पृश्नेरुत्पन्ना मरुतः। तथा च ब्राह्मणम्, पृश्निर्वै पयसो मरुतो जाता इति। तादृशा यूयं यत् यदा युधे युद्धार्थम् आगताः सन्तः पृषतीः भवदीया अश्वा अयुग्ध्वं रथे योजितवन्तः, तदानीमेव द्यां द्यु धूनुथ कम्पयथ, तथा पर्व्वतान् धूनुथ, दाशुषे हविर्दत्तवते यजमानाय वसु धनं धूनुथ प्रयच्छतेत्यर्थः। वो युष्माकं या मनः गमनवेगात् वनानि सर्व्वाणि भिया भीत्यैव निजिहते न्यग्भूतानि पतन्ति तथा पृथिवीं कोपयथ भूमिं क्षोभयथ॥

अथाष्टमी। "प्रवेपयन्ति पर्व्वतान्। विविञ्चन्ति वनस्पतीन्[३]। प्रोऽवारत मरुतो दुर्म्मदा इव। देवासः सर्व्वया विशा" इति। हे मरुतः भवन्तः पर्व्वतान् प्रवेपयन्ति कम्पयन्ति तथा वनस्पतीन् विविञ्चन्ति विविधमुन्मीलयन्ति। प्रो प्रकर्षेण